

område 3, volym 46, s. 78) och av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödssystem (EGT L 391, s. 36; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 107). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Det är enligt artiklarna 3.1 och 9 i rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödssystem inom gemenskapen jämförda med allmänna gemenskapsrättsliga principer tillåtet för behöriga myndigheter att, efter att ha gjort en avvägning av de berörda personernas respektive intressen, lämnats av en person som tidigare har ansökt om utbetalning enligt systemet för utbetalningar avseende odlingsbar mark, eller för dennes räkning, till en ny jordbrukare som behöver uppgifterna för att kunna ansöka om sådana utbetalningar avseende samma mark och som inte kan erhålla uppgifterna på annat sätt.
- 2) Om behörig myndighet vägrar att lämna ut begärda uppgifter kan myndigheten inte lägga uppgifter som myndigheten inte har kommunicerat till sökanden vid tidpunkten för ansökan till grund för straffåtgärder mot sökanden i enlighet med artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödssystem.

(¹) EGT C 397, 19.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 14 september 2000

i mål C-384/98 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht St. Pölten): D. mot W. (¹)

(*"Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt för sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare — Utlåtande avgivet av en läkare som av domstol utsetts till sakkunnig inom ramen för en faderskapsutredning"*)

(2000/C 335/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (ordföranden på första avdelningen L. Sevón, referent, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna P.J.G. Kapteyn, P. Jann, H. Ragnemalm och M. Wathelet; generaladvokat: A. Saggio; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 14 september 2000 avkunnat dom i mål C-384/98, angående en begäran

enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Landesgericht St. Pölten (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan D. och W., i närvaro av: Österreichischer Bundesschatz, angående tolkningen av artikel 13 A.1 c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 13 A.1 c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att den inte är tillämplig på medicinska tjänster som inte består i vård av personer genom diagnostisering och behandling av sjukdomar eller andra hälsoproblem utan i fastställande av den genetiska likheten mellan enskilda personer genom biologiska analyser. Den omständigheten att den läkare som agerar sakkunnig har förordnats av en domstol saknar betydelse i detta sammanhang.

(¹) EGT C 397, 19.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 14 september 2000

i mål C-16/99 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative): *Ministre de la Santé* mot *Jeff Erpelding* (¹)

(*Rådets direktiv 93/16/EEG — Tolkning av artiklarna 10 och 19 — Rätten för en läkare att i värdmedlemsstaten använda en yrkestitel som specialitläkare, när han i en annan medlemsstat har erhållit en titel som, vad avser denna stat, inte finns med i förteckningen i artikel 7 i direktivet*)

(2000/C 335/10)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden D.A.O. Edward (referent), samt domarna L. Sevón, P. Jann, H. Ragnemalm och M. Wathelet; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 14 september 2000 avkunnat dom i mål C-16/99 angående

en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Cour administrative (Luxemburg), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen annämgiga målet mellan *Ministre de la Santé* och *Jeff Erpelding*, angående tolkningen av rådets direktiv 93/16/EEG av den 5 april 1993 om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis (EGT L 165, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 102). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *I ett fall där en läkare har ett utbildningsbevis för specialläkare som har utfärdats i en annan medlemsstat, men denna specialutbildning inte finns med på förteckningen i artikel 7 i rådets direktiv 93/16/EEG av den 5 april 1993 om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis, kan han inte åberopa artikel 19 i direktivet för att använda sig av motsvarande yrkestitel som specialläkare i värdmedlemsstaten.*
- 2) *Artikel 10.1 första meningen i direktiv 93/16 skall tolkas så, att denna bestämmelse endast rör rätten för de personer som drar nytta av systemet med ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis, som har införts genom direktivet, att använda sin akademiska titel och en eventuell förkortning av denna på det språk som används i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet, utan att detta inverkar på värdmedlemsstatens möjlighet att i det egna landet tillåta att dessa personer använder denna titel eller en motsvarande titel på ett annat språk som används i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet.*

(¹) EGT C 71, 13.3.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 19 september 2000

i mål C-287/98 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'arrondissement de Luxembourg): Luxemburgska staten mot Berthe Linster, Aloyse Linster och Yvonne Linster (¹)

(”Miljö — Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan av vissa offentliga och privata projekt — Särskild nationell lagstiftning — Direktivets effekt”)

(2000/C 335/11)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.C. Moitinho de Almeida, L. Sevón (referent)

och R. Schintgen samt domarna P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris och F. Macken; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 19 september 2000 avkunnat dom i mål C-287/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Luxemburgska staten och *Berthe Linster*, *Aloyse Linster* samt *Yvonne Linster*, angående tolkningen av rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226), i synnerhet artikel 1.5 i direktivet, samt av artiklarna 177 i fördraget och 189 i EG-fördraget (nu artikel 249 EG), i fråga om den effekt som direktivet har. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *En nationell domstol, som skall pröva lagenligheten av ett förfarande där fast egendom som tillhör en enskild exproprieras för att tillgodose allmänna intressen vid anläggandet av en motorväg, kan kontrollera om den nationelle lagstiftaren har hållit sig inom gränserna för sin befogenhet att företa en skönsmässig bedömning såsom den har angivits genom rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, särskilt när det inte har gjorts en föregående bedömning av projektets miljöpåverkan, när de uppgifter som har inhämtats i enlighet med artikel 5 inte har gjorts tillgängliga för allmänheten och när den berörda allmänheten inte har getts tillfälle att yttra sig innan projektet påbörjats, i strid med artikel 6.2 i direktiv 85/337.*
- 2) *Begreppen särskild nationell lagstiftning och projekt, som avses i artikel 1.5 i direktiv 85/337, skall ges en självständig tolkning.*
- 3) *Artikel 1.5 i direktiv 85/337 skall tolkas på så sätt att en bestämmelse som har antagits av parlamentet efter offentlig parlamentsdebatt skall anses utgöra särskild nationell lagstiftning i den mening som avses i denna bestämmelse, när syftena med direktiv 85/337 har kunnat uppnås genom lagstiftningen, och när de uppgifter som parlamentet förfogade över vid den tidpunkt då projektet reglerades i detalj var likvärdiga med dem som skulle ha lämnats till den behöriga myndigheten i ett ordinarie förfarande för tillståndsgivning avseende ett projekt.*

(¹) EGT C 299, 26.9.1998.